

Život Cirkvi

Ročník 15

17/2009

**Svätý Otec Benedikt XVI. vymenoval
za nového trnavského arcibiskupa Róberta Bezáka, CSsR**

Kľúč k veľkonočnému tajomstvu

Milí poslucháči, i keď veľkonočné sviatky a ich oktáva už doznali, stále sme naplno vo veľkonočnom období. Je to čas, keď má v nás doznievať zmysel veľkonočného tajomstva a prerastať do nášho života. Chcel by som využiť túto príležitosť a podeliť sa o niekoľko myšlienok, ktoré ma najčastejšie oslovovali cez tohtoročné veľkonočné sviatky.

Niekoľko momentiek:

Na zastávke ma oslovila pani, ktorá práve išla zo spovede. Vyjadrila sa, že jej robí ťažkosť modlitba v ktorej veriaci prosia, aby ich Kristus „obmyl svojou krvou“. Zdalo sa jej to drastické. Keď som jej vysvetlil, že ide skôr o transfúziu ako o obmytie, teda očistenie nášho vnútra pôsobením Božej milosti, povedala, že takto je to niečo celkom iné...

Iní veriaci sa pohoršovali, že vo Veľkom týždni v supermarkete rozdávali letáky, na ktorých ako liek proti jarnej únave odporúčali oprieť sa o strom a čerpať z neho energiu. Videli v tom pohanský rituál, najmä preto, že leták odporúčal aj modlitbu k matke prírode pred a po takomto čerpaní nových síl. Stačilo povedať im o kríži ako strome života, kde už nejde o bioenergiu ale o úplne novú silu, ktorú nám dáva Kristova smrť a vzkriesenie, a získali na vec nový pohľad...

S podobnými prípadmi som sa cez tohtoročné sviatky stretal na každom kroku. Uvedomil som si, že ak sa nenaučíme liturgickej a biblickej symbolickej reči, postupne sa nám vytratí aj samotný obsah, ktoré tieto symboly vyjadrujú. O čo teda ide?

Zaľúbený študent či študentka spontánne kreslí srdiečka aj pomedzi vzorce, započúvaný do náročnej prednášky. „Z plnosti srdca hovoria ústa“ a každý náš vonkajší prejav. Platí to aj naopak: z toho, čo človek vníma zmyslami, sa postupne naplňa i jeho srdce. Veci, obrazy a gestá sa stávajú symbolmi, ak majú vzťah k človeku či skutočnosti, na ktorú poukazujú svojím tvarom i bez neho. Trochu obyčajnej hlíny mal emigrant v obrovskej úcte, ak mu ju niekto priniesol z hrobu drahých rodičov. Symbol je teda tým výrečnejší, čím silnejší je náš vzťah k skutočnosti, ktorú naznačuje. Biblická a liturgická reč je rečou symbolov. Ak nepoznáme jej skrytý obsah, môže byť človeku rovnako cudzia v materskej reči ako v hebrejskom, gréckom či latinskom originály. Symbolická reč vyjadruje navonok vnútorný vzťah človeka a Boha a napomáha jeho rast.

Najčastejšie na túto potrebu narážame cez veľkonočné sviatky. Sú plné symbolov. Aj mnohí veriaci nepoznajú ich reč. Ešte častejšie vybledol vzťah k skutočnosti, ktorú symboly vyjadrujú: k osobe Ježiša Krista a jeho poslanstvu očisty od zla a perspektívy nového a večného života, ktorá zásadne mení aj kvalitu toho súčasného, pozemského. Miesto dlhého výkladu pár príkladov.

Samotný názov Veľkej noci, „pésach“, znamená „prechod“, či „obídenie“. Vychádza z historickej uda-

losti oslobodenia židovského národa z egyptského zajatia, keď anjel, ničiaci všetko prvorozené v Egypte, obišiel židovské domy označené krvou baránka, ktorého pospolitosť jedla podľa Mojžišových predpisov. Židia utekali z Egypta v čase splnu po jarnej rovnodennosti, aby mohli napredovať na úteku aj v noci. Podľa toho sa dodnes riadi židovský i kresťanský kalendár veľkonočných sviatkov. Pre židovskú pospolitosť sa slávenie pásachu stalo spomienkou, sviatkom radosti zo slobody. Postupne naberalo aj silný mesiánsky náboj. Liturgické gestá a zvyky (horké bylina, nekvasený chlieb, krv baránka) mali praktický význam v danej historickej udalosti. V liturgickom slávení nadobudli symbolický zmysel pre život súčasníkov. Vzhľadom na budúcnosť sa symboly stávali predobrazmi. Pre tých, čo uverili a prijali Krista ako mesiáša (v súčasnom Izraeli ku nim patrí aj niekoľko tisíc „mesiánskych židov“, ktorí si ponechali židovské náboženstvo, ale prijali Ježiša Krista za mesiáša) sa predobrazy naplňujú práve v ňom.

Pri putovní púšťou, keď sa rozmnožili jedovaté hady, medený had vyzdvihnutý na palici prinášal uzdravenie tým, čo naň pozreli s vierou. Sám Kristus sa hlási k tomuto predobrazu, a vyzdvihnutý zo zeme prináša uzdravenie duší z hriechu, spôsobeného obrazným hadom z rajskej záhrady. On osobne sa stáva obetným baránkom, čím sa naplnil predobraz židovských obetí baránka na odpustenie hriechov. Židia uzatvárali zmluvy navzájom i historické zmluvy medzi národom a Bohom symbolickou obetou. Vo svojej vlastnej krvi uzatvára Ježiš „novú a večnú zmluvu“, ktorá robí navzájom pokrvnými tých, čo uveria v neho. To je vnútorné tkanivo, ktoré je základom Cirkvi. Voda krstu pripomína historický prechod Izraelitov cez Červené more, no stáva sa symbolom smrti starého človeka a zrod nového.

Aj v samotnej Cirkvi bola po Druhom vatikánskom koncile tendencia vypúšťať obrady a gestá, ktorým už súčasníci nerozumeli. Zostávala však len „kultúra holých stien“. Cirkevná i sekulárna kultúra sa posunula ďalej: snažia sa znovu objavovať ich pôvodný skrytý zmysel. Starožitnosti stúpajú na cene. Objavením hlbokého zmyslu, krásy a bohatstva symbolov troch tisícročí môžu stúpnuť na cene i veľkonočné sviatky. Bez živého vzťahu k ich ústrednej osobnosti, Ježišovi Kristovi, však človek zostáva len na úrovni etnológie, folklóru či estetiky. Tajomstvo veľkej noci je odpoveďou na bytostné otázky každého človeka. Bolo by nesprávne zavrhnúť to, čo sme nemali možnosť spoznať. Najmä mladú generáciu treba učiť rozumieť jazyku biblických a liturgických symbolov. Inak naozaj ťažko očakávať, že sa budú zúčastňovať na obradoch, ktorým nerozumejú. Naopak, keď sa naučia vnímať symbolickú reč, stanú sa pre nich živé nielen liturgické slávenia, ale objavia Božie pôsobenie vo vlastnom živote, v prírode i v živote spoločnosti.

RV, Marián Gavenda

Príhovor Benedikta XVI. pred „Regina coeli“

Castel Gandolfo (19. apríla, RV) – Na dnešný deň pripadá štvrté výročie zvolenia Benedikta XVI. ne Petrov stolec. Pápež sa dnes na poludnie spoločne s veriacimi zhromaždenými na nádvorí Apoštolského paláca v Castel Gandolfo pomodlil mariánsku modlitbu „Raduj sa, Nebies kráľovná“, pred ktorou sa im prihovril:

Drahí bratia a sestry!

Vám tu prítomným a všetkým, ktorí sú s nami spojení prostredníctvom rozhlasu a televízie zo srdca opakujem vrúcne veľkonočné blahoprianie v dnešnú nedeľu, ktorá uzatvára Veľkonočnú oktávu. V atmosfére radosti, prameniacej z viery vo vzkrieseného Krista, chcem vyjadriť čo najsrdečnejšie „ďakujem“ všetkým, a je ich veľký počet, za vyjadrenia citovej a duchovnej blízkosti v týchto dňoch, rovnako ako k sviatkom Veľkej noci, tak i k mojim narodeninám 16. apríla, ako tiež k štvrtému výročiu môjho zvolenia na Petrovu katedru, ktoré pripadá práve na dnes. Ďakujem Pánovi za toto mocné vyjadrenie citovej priazne. Ako som povedal pred nedávnom, nikdy sa necítim osamotený. O to viac, počas tohto výnimočného týždňa, ktorý liturgicky predstavuje jediný deň, zakúsil som spoločenstvo, ktoré okolo mňa stojí a je mi oporou: duchovnú solidaritu, živenú od základu modlitbou, ktorá sa prejavuje tisícakým spôsobom. Počnúc mojimi spolupracovníkmi z Rímskej kúrie, až po geograficky veľmi vzdialené farnosti, my katolíci vytvárame jednu rodinu, a máme sa cítiť jednou rodinou, ktorou hýbu rovnaké city, aké hýbali spoločenstvom prvých kresťanov, o čom hovorí text zo Skutky apoštolov, ktorý sa číta na dnešnú nedeľu: „Množstvo

tých, ktorí sa stali veriacimi, malo jedno srdce a jednu dušu.” (Sk 4,32).

Spoločenstvo prvých kresťanov malo za svoj pravý stred a základ vzkrieseného Krista. Evanjelium hovorí, ako sa vo chvíli umučenia, keď bol božský Majster uväznený a odsúdený na smrť, učeníci rozprchli. Jediné Mária a ženy s apoštolom Jánom zostali pospolu a sledovali ho až na Kalváriu. Ako vzkriesený, Ježiš daroval svojim vlastným novú jednotu, silnejšiu ako bola tá prvá. Nepremožiteľnú, pretože je založená nie na ľudských silách, ale na Božom milosrdenstve, ktoré im dáva pocítiť,

že sú ním všetci milovaní a bolo odpustené. Je to teda Božia milosrdná láska, ktorá pevne zjednocuje Cirkev, dnes tak ako včera, a ktorá robí z ľudstva jednu rodinu – Božia láska, ktorá nám prostredníctvom ukrižovaného a vzkrieseného Krista odpúšťa hriechy a vnútorne nás obnovuje. Vedený týmto hlbokým presvedčením sa môj milovaný predchodca Ján Pavol II. rozhodol túto druhú veľkonočnú nedeľu

zasvätiť Božiemu milosrdenstvu; všetkým poukázal na vzkrieseného Krista ako zdroj dôvery a nádeje, prijímúc tak za svoj duchovný odkaz daný Kristom svätej Faustíny Kowalskej, zhrnutý vo vyzvaní: „Ježiš, dôverujem v teba!“.

Ako pre prvé spoločenstvo, aj pre nás je Mária tou, ktorý nás sprevádza každodenným životom. Vyzývame ju ako „Kráľovnú neba“, uvedomujúc si, že jej kraľovanie je ako kraľovanie jej Syna, je úplnou láskou, je láskou milosrdnou. Obraciam sa na vás, aby ste jej nanovo zverovali moju službu pre Cirkev, keď ju s dôverou oslovujeme: „Matka milosrdenstva, oroduj za nás“.

RV jb/ snímka RV

Generálna audiencia Benedikta XVI.: Život a dielo Ambróza Autperta

Vatikán (22. apríla, RV) – “S láskou vítam slovenských pútnikov“ – takto po slovensky dnes pozdravil Svätý Otec obrovský dav – až 450 slovenských pútnikov, ktorí sa dnes zišli na generálnej audiencii na Námestí sv. Petra, aby si vypočuli katechézu Benedikta XVI.

V stredu sa v nej zamerl na tvorbu menej známeho spisovateľa z 8. storočia, benediktínskeho mnícha a opáta, Ambróza Autperta. Narodil sa vo vznešenej rodine vo Francúzsku, v oblasti Provensálska. Pôsobil na dvore kráľa Pipina Krátkeho. Pri-

chádza do Talianska a navštevuje známe benediktínske opátstvo sv. Vincenza, známe ako oáza klasickej a kresťanskej kultúry. Krátko nato sa rozhodne zasvätiť svoj život rehoľnému stavu a vstupuje do kláštora, kde sa vzdeláva najmä v oblasti teológie a spirituality. V roku 761 sa stal kňazom a v roku 777 bol zvolený za opáta. Pod nacionalistickým tlakom sa o rok neskôr rozhodol vzdať svojej funkcie a s niekoľkými franskými mníchmi odišiel do Spoleta, kde mohol rátať s ochranou Karola Veľkého. Nezhody v kláštore sv. Vincenza sa ešte vyostřili za

opáta Potona, ktorý prevzal vedenie po Ambrózovi. Nový opát bol obvinený pred Karolom Veľkým, ten však celý prípad postúpil do Ríma. Za svedka povolali aj Autperta, avšak on sa do Ríma už nikdy nedostal, pretože zomrel po ceste za nejasných okolností – azda násilnou smrťou - 30. januára roku 784.

„Ambróz Autpertus bol mníchom a opátom v časoch poznačených silnými politickými napätiami, ktoré sa odrážali aj na živote za múrmi kláštorov. V jeho dielach o tom nachádzame viaceré znepokojujúce svedectvá. Ambróz napríklad odsudzuje rozpor medzi nádherným vonkajším vzhľadom kláštorov a vlačnosťou mníchov: touto kritikou iste mieril aj na svoje vlastné opátstvo. Napísal preň Životopisy jeho troch zakladateľov – s jasným úmyslom ponúknuť novej generácii mníchov vzor, s ktorým by sa mohli porovnať, konfrontovať. Podobný zámer mal tiež jeho malý asketický traktát nazvaný Konflikt medzi nerestami a cnosťami, ktorý mal v Stredoveku veľký úspech. Bol publikovaný v roku 1473 v Utrechte pod menom Gregora Veľkého a o rok neskôr aj v Štrasburgu pod menom svätého Augustína. V tomto diele Ambróz Autpertus učí mníchov ako konkrétnym spôsobom viesť každodenný duchovný boj. Príznačným spôsobom aplikuje slová Druhého listu Timotejovi (2 Tim 3,12): „Všetci, čo chcú žiť nábožne v Kristovi Ježišovi, budú prenasledovaní“ – nie tak vonkajším prenasledovaním, ale útokmi zo strany Zlého, ktorým kresťan musí čeliť vo svojom vnútri.“

Tieto nám predstavuje ako súboj 24 dvojíc bojovníkov: každá nerest sa snaží zväbiť dušu s bystrými úvahami, zatiaľ čo zodpovedná cnosť ich odráža slovami Písma.

„V tomto traktáte o konflikte medzi nerestami a cnosťami Autpertus kladie oproti chamtivosti (cupiditas) pohrdanie svetom (contempus mundi), ktoré sa tak stane dôležitou súčasťou mníšskej spirituality. Toto pohrdanie svetom nie je pohrdanie stvorením, krásou a dobrotou stvorenia a Stvoriteľa, ale je to pohrdanie falošným obrazom sveta, aký nám predstavuje a predkladá chamtivosť. Ona nám našepkáva, že „mať“ je najvyššou hodnotou nášho bytia, nášho života na svete, v ktorom sa javíme ako dôležití. Tak zároveň prekrúca stvorenie sveta a svet aj ničí. Autpertus vybadal, že žiadostivosť po zárobku v prípade bohatých a mocných v spoločnosti daných čias existovala aj v dušiach mníchov a preto napísal traktát nazvaný O chamtivosti, v ktorom – spolu s apoštolom Pavlom – odsúdil od začiatku chamtivosť ako koreň všetkého zla. Hovorí tu: „Z hliny zeme rozličné ostré trne vyrastajú z rôznych koreňov; v srdci človeka však výrastky všetkých nerestí pochádzajú z jedného a toho istého koreňa – z chamtivosti“ (De cupiditate 1: CCCM 27 B, str. 963). Vo svetle súčasnej ekonomickej krízy vidíme aktuálnosť a dôležitosť jeho slov. Vidíme, že

táto kríza sa narodila práve z koreňov chamtivosti. Ambróz predpokladá námietku, ktorou by bohatí a mocní mohli protestovať: „Veď my nie sme mnísi, pre nás určité asketické požiadavky neplatia.“ Tu odpovedá: „Je pravdou, čo hovoríte, ale aj pre vás, podľa miery vášho spoločenského postavenia a podľa miery vašich síl platí úzka a náročná cesta, pretože Pán nám predložil iba dve brány a dve cesty (teda širokú a úzku bránu a ľahkú a náročnú cestu); nepovedal nič o tretej bráne a tretej ceste (cit., str. 978).“

Je jasné, že spôsoby života sú veľmi odlišné. Ale tak pre obyčajného človeka ako aj pre boháča platí povinnosť bojovať s chamtivosťou. Potom Svätý Otec pokračoval:

„Najvýznamnejším dielom Ambróza Autperta bol určite jeho komentár k Apokalypse, Zjaveniu sv. Apoštola Jána, pozostávajúci z desiatich kníh: po mnohých storočiach to bol v rámci latinského sveta prvý širší komentár k poslednej knihe Svätého písma. Toto dielo bolo ovocím mnohoročnej práce, realizovanej v dvoch etapách medzi rokmi 758 a 767, teda ešte pred jeho zvolením za opáta. V úvode precízne uvádza svoje pramene, čo bolo v stredoveku úplne nezvyčajné. Prostredníctvom svojho azda najdôležitejšieho prameňa – komentára biskupa Primásia Adrumentána, ktorý bol vydaný približne v polovici šiesteho storočia – Autpertus prišiel do kontaktu s interpretáciou Apokalypsy, pochádzajúcej od afrického Ticónia, ktorý žil jednu generáciu pred sv. Augustínom. Nebol katolíkom: patril do schizmatickej cirkvi donatistov; bol však určite významným teológom. V tomto svojom komentári napísal, že v Apokalypse sa podľa neho odráža tajomstvo Cirkvi. Ticónius bol presvedčený, že Cirkev má rozdelené telo: jedna časť, vraví, patrí Kristovi, ale je ešte aj druhá, ktorá patrí diablu. Augustín čítal tento komentár a použil ho, avšak silne zdôraznil, že Cirkev je v rukách Kristových, zostáva jeho Telom, tvoriac s ním jediný celok, ktorý má účasť na sprostredkovaní milosti. Zdôraznil teda, že Cirkev nemôže byť nikdy oddelená od Krista.“

V závere spomenul Svätý Otec ešte jeho dielo o Apokalypse, kde sa Autpertus nezaujímal ani tak o druhý Kristov príchod, ale skôr o dôsledky, ktoré pre súčasnú Cirkev vyplývajú z prvého príchodu Krista pri Vtelení skrze Pannu Máriu.

„Jeho veľká úcta a hlboká láska k Matke Božej ho v niektorých prípadoch inšpirovali k formuláciám, ktoré istým spôsobom predchádzali verše sv. Bernarda a františkánskej mystiky, vždy však bez toho, aby sa odklňali k diskutabilným formám sentimentalizmu. Nikdy totiž neoddeloval Máriu od tajomstva Cirkvi. Celkom oprávnené je teda Ambróz Autpertus považovaný za prvého veľkého mariológa Západu. K zbožnosti, ktorá podľa neho musí vyslobodiť dušu z naviazanosti na pozemské

a pominuteľné potešenia, sa musí pridať dôkladné štúdium posvätných vied, predovšetkým meditácia nad Svätým písmom, ktorú nazýva „hlbokým nebom, neobsiahnuteľnou priepasťou“. (Apoc. XI). V peknej modlitbe, ktorou končí svoj komentár k Apokalypse zdôrazňujúci prvé miesto, ktoré podľa neho v každom teologickom hľadaní pravdy prináleží láske, obracia sa k Bohu týmito slovami: „Keď ťa hľadáme svojím rozumom, nespoznávame ťa takého, akým skutočne si; kto ťa miluje, ten ťa spozná.“

Potom pozdravil Svätý Otec pútnikov vo viacerých jazykoch, medzi nimi aj veľkú skupinu – 450 slovenských veriacich slovami:

“S láskou vítam slovenských pútnikov, osobitne z Ohradzan, Zázrivej, Žiliny, Lendaku, Spišských Hanušoviec, Rače, Petržalky a Humenného. Bratia a sestry, ďakujem vám za modlitby, ktorými sprevádzate moju službu Nástupcu svätého Petra a zo srdca žehnám vás i vašich drahých. Pochválený buď Ježiš Kristus!”

Benedikt XVI. pozdravil pútnikov vo viacerých jazykoch, medzi nimi aj veľkú skupinu slovenských pútnikov po slovensky:

“S láskou vítam slovenských pútnikov, osobitne z Ohradzan, Zázrivej, Žiliny, Lendaku, Spišských Hanušoviec, Rače, Petržalky a Humenného. Bratia a sestry, ďakujem vám za modlitby, ktorými sprevádzate moju službu Nástupcu svätého Petra a zo srdca žehnám vás i vašich drahých. Pochválený buď Ježiš Kristus!”

Na záver udelil Benedikt XVI. prítomným apoštolské požehnanie, venované osobitne deťom, chorým a trpiacim.

Benedikt XVI.: Pozdrav východným cirkvám, výzva pre konferenciu OSN

Castel Gandolfo (19. apríla, RV) - Benedikt XVI. v krátkom príhovore po dnešnej poludňajšej modlitbe vyjadril osobitný pozdrav kresťanom tých cirkví, v ktorých slávenie Veľkej noci pripadá na túto nedeľu. „Obraciam sa predovšetkým so srdečným pozdravom a blahoprianím na bratov a sestry východných cirkví, ktoré podľa juliánskeho kalendára dnes slávia Svätú Paschu. Nech Vzkriesený Pán obnoví vo všetkých svetlo viery a bohato ich obdarí radosťou a pokojom“.

V ďalšej časti sa pápež venoval zajtra sa začínajúcej konferencii OSN v Ženeve, nadväzujúcej na Deklaráciu z Durbanu 2001 proti rasizmu, rasovej diskriminácii, xenofóbii a vzájomnej netolerancii. Potvrdil význam tejto iniciatívy a citujúc pasáže spomínanej deklarácie vyzval na „rozhodnú a konkrétnu aktivitu na národnej a medzinárodnej úrovni na predchádzanie a elimináciu každej formy diskriminácie a netolerancie“, predovšetkým si to žiada úsilie na poli výchovy, „ktoré vyzdvihne dôstojnosť osoby a bude chrániť jej fundamentálne práva. Cirkiev zo svojej strany zdôrazňuje, že jedine uznanie dôstojnosti človeka, stvoreného na Boží obraz a podobu, môže poskytnúť bezpečný základ pre takéto snaženie. Z tohto spoločného počiatku v skutočnosti pramení spoločný osud ľudstva.“

Benedikt XVI. zaželel účastníkom konferencie, aby sa im vo vzájomnej spolupráci a porozumení podarilo urobiť „nepostrádateľný krok smerom k potvrdeniu univerzálnej hodnoty dôstojnosti človeka a jeho práv, v horizonte rešpektu a spravodlivosti voči každej osobe a národu.“

Pápež sa tiež vo viacerých jazykoch prihovorel prítomným na námestí v Castel Gandolfe, ktorí ho prišli pozdraviť pri príležitosti štvrtého výročia zvolenia do úradu. -jb-

Štyri roky pontifikátu Benedikta XVI.

Vatikán (20. apríla, RV) – V nedeľu sme si pripomenuli 4. výročie zvolenia pápeža Benedikta XVI. na Petrov stolec. Počas týchto štyroch rokov absolvoval Svätý Otec 11 apoštolských medzinárodných ciest, 12 pastoračných ciest v Taliansku, napísal dve encykliky, apoštolskú exhortáciu o Eucharistii, knihu Ježiš Nazaretský, stovky úvah, príhovorov, listov, posolstiev či homílií.

Medzi najvýznamnejšie momenty sa zapísali historické návštevy Auschwitzu, mešity v Turecku či jeho príhovor v sídle OSN. Pontifikát Svätého Otca by sa dal charakterizovať „tajomstvom najvyššej lásky“ a posolstvom lásky k nepriateľom, ako to povedal pred modlitbou Anjel pána vo februári 2007:

„Láska k nepriateľom tvorí jadro „kresťanskej revolúcie“. Táto revolúcia nie je založená na stratégiách ekonomickej či politickej moci. Je to revolúcia lásky, ktorá nekladá svoju konečnú nádej do ľudských zdrojov. Je to Boží dar, ktorý možno získať iba bezpodmienečnou dôverou v božiu dobrotu a milosrdenstvo. To je práve tá novosť evanjelia, ktorá mení svet bez hluku. To je to hrdinstvo „maličkých“, ktorí veria v božiu lásku a šíria ju aj za cenu života.“

Pontifikát Benedikta XVI. je tiež charakteristický láskou k mladým, ktorým zdôrazňuje, aby sa odovzdali Bohu, aby hľadali jeho tvár ako im to povedal aj počas homílie na Kvetnú nedeľu v roku 2007 keď hovoril o nasledovaní Krista:

„Práve táto skutočnosť odhaľuje aj pre nás, čo značí nasledovať Krista a čo je jeho skutočnou podstatou: ide o vnútornú zmenu nášho bytia. Je to požiadavka na mňa, aby som nezostal uzatvorený vo svojom „ja“ považujúc vlastnú autorealizáciu za hlavný dôvod vlastného života. Je to požiadavka, aby som sa slobodne daroval Inému – kvôli pravde, kvôli láske, kvôli Bohu, v Ježišovi Kristovi, ktorý ma predchádza a vedie ma životom. Ide o základné rozhodnutie k tomu, aby som nepovažoval výhody a prospech, kariéru a úspech za najvyšší zmysel života, ale naopak uznal za najvyššie autentické kritériá: pravdu a lásku. Ide o rozhodnutie medzi životom žitým iba pre mňa samého alebo pre darovanie sa – pre vyššie veci. Vieme, že pravda a láska, nie sú abstraktné hodnoty: v Ježišovi Kristovi sa stali osobou. Keď ho nasledujem, vstupujem do služby pravdy a lásky. Strácajúc seba, znovu nachádzam seba samého.“

-sg-

Benedikt XVI. sa prihovril členom Pápežskej biblickej komisie

Vatikán (23. apríla, RV) – Pápež Benedikt XVI. sa prihovril členom Pápežskej biblickej komisie pri príležitosti ich zasadnutia. V úvode sa dotkol témy tohto ich stretnu-

tia – „Inšpirácia a pravda Biblie“ – ktorá – ako povedal – sa netýka len veriaceho, ale aj samotnej Cirkvi, keďže život a poslanie Cirkvi sú založené na Božom Slove, ktoré je dušou teológie a spoločne inšpirovaním celého kresťanského života.

Téma – ako povedal Svätý Otec – mu je veľmi blízka, keďže výklad Svätého písma má hlavný význam pre kresťanskú vieru a pre život Cirkvi. Potom povedal, že zo správneho poňatia konceptu Božej inšpirácie a pravdy Svätého písma vyplývajú niektoré normy, ktoré sa týkajú priamo jej výkladu. Konštitúcia „Dei Verbum“ – pokračoval – nám pripomína, že vo Svätom písme Boh rozpráva k človeku ľudským spôsobom.

Potom hovoril Benedikt XVI. o II. vatikánskom koncile, ktorý naznačuje tri stále platné kritériá na výklad Svätého písma, zhodné s Duchom, ktorý ho inšpiroval. Veľkú pozornosť tu treba podľa neho venovať obsahu a jednote Písma, potom je potrebné čítať Písmo v kontexte živej tradície celej Cirkvi a tretím kritériom je analógia viery, čiže vzťah jednotlivých pravd viery medzi sebou ako aj s celkovým plánom Zjavenia a plnosti Božieho zámeru v ňom obsiahnutom.

Potom Svätý Otec dodal: „Úlohou bádateľov, ktorý študujú rozličnými spôsobmi Sväté písmo je prispieť podľa týchto princípov k hlbšiemu pochopeniu a výkladom zmyslu Písma. Samotný vedecký výskum týchto textov nepostačuje. Katolícky interpret textu musí byť pozorný pri prijímaní Božieho slova v týchto textoch, vo vnútri tej istej viery Cirkvi. Ak by tento bod chýbal, výskum by bol neúplný, strácal by základný účel, pričom tu hrozí nebezpečenstvo, že by sa stal iba akýmsi intelektuálnym cvičením. Výklad Písma nemôže byť len vedeckým individuálnym úsilím, ale musí byť vždy konfrontovaný, vložený a autentický živou tradíciou Cirkvi. Toto je rozhodujúce pravidlo k stanoveniu správneho a vzájomného vzťahu medzi výkladom a magistériom Cirkvi.“

-sg-

Pápežská rada pre apoštolát zdravotníkov má nového predsedu

Vatikán (18. apríla, RV) – Pápež Benedikt XVI. vymenoval nového predsedu Pápežskej rady pre apoštolát zdravotníkov, ktorým sa stal Mons. Zygmunt Zimowski, doterajší biskup Radomu, ktorý je zároveň povýšený na arcibiskupa. V úrade nahradí kardinála Javiera Lozana Barragána, ktorý na tento post rezignoval pre vysoký vek.

Mons. Zimowski sa narodil v roku 1949 v Poľsku a za kňaza bol vysvätený v roku 1973. Po štúdiách v roku 1983 začal pôsobiť v Kongregácii pre náuku viery, následne bol tiež postulátorom niektorých kázňach blahorečenia a svätorečenia. Je autorom asi 120 publikácií, 40 pastoračných listov a kníh a spolupracoval tiež na príprave katechizmu Katolíckej cirkvi v poľskej edícii. Hovorí po poľsky, nemecky, anglicky, francúzsky a po rusky.

-sg-

Študijný deň k Roku sv. Pavla v Ríme

Vatikán (23. apríl, RV) – Pri príležitosti Roku sv. Pavla, usporiadala Pápežská rada pre kultúru spolu s pápežskými akadémiami na 8. mája „Študijný deň“ venovaný čítaniu o osobe a diele sv. apoštola Pavla z rôznych pohľadov, charakteristických pre každú akadémiu.

Prvá časť „Študijného dňa“ sa začne pod vedením predsedu Pápežskej rady pre kultúru Mons. Gianfranca Ravasiho. Potom sa bude diskutovať na rôzne témy ako: sv. Pavol a kultúry, vzťahy medzi rétorikou a ohlasovaním evanjelia a pod. Druhá časť programu dňa bude obohatená návštevou – štúdiom pamiatok spojených s osobou sv. Pavla.

Záver „Študijného dňa“ ukončí slávenie svätej omše v Bazilike sv. Šebastiána, ktorému bude predsedáť Mons. Gianfranco Ravasi. -mp-

Stanovisko Svätej stolice k rezolúcii Belgicka

Vatikán (17. apríla, RV) – Vatikánsky štátny sekretariát vyjadruje poľutovanie nad postojom Belgicka po slovách Svätého Otca o boji s AIDS.

Veľvyslanec Belgicka pri Svätej stolici totiž po nariadení Ministerstva zahraničných vecí informoval vatikánskeho štátneho sekretára pre vzťahy so štátmi Mons. Dminiqueho Mambertiho o rozhodnutí, ktorým poslanci krajiny požiadali vládu o „odsúdenie“ vyhlásení pápeža počas jeho apoštolskej návštevy Afriky ako aj o podanie oficiálnej námietky vo Svätej stolici. Stretnutie sa uskutočnilo v stredu 15. apríla.

Vatikánsky sekretariát v stanovisku „ľutuje“, že parlamentné zhromaždenie považovalo za vhodné kritizovať Svätého Otca na základe útržkov z rozhovoru vyňatého z kontextu, ktorý zneužili niektoré skupiny s jasným úmyslom odradiť Svätého Otca od toho, aby sa vyjadril k niektorým témam, pri ktorých je náuka Cirkvi ako aj morálny aspekt taký zrejmy.

Svätý Otec – pokračuje stanovisko – „odpovedal na otázku o postoji Cirkvi v oblasti boja proti AIDS a vyjadril sa v zmysle, že riešenie je potrebné hľadať v dvoch úrovniach: na jednej strane v poľudštení sexuality a na druhej strane v skutočnom priateľstve a ochote k trpiacim, pričom vyzdvihol prínos Cirkvi v oboch týchto oblastiach. Bez takejto morálnej a výchovnej dimenzie nie je možné boj s AIDS vyhrať“ – uvádza Svätá stolica.

V stanovisku sa ďalej píše, že úvahy Svätého

Otca na túto tému pochopili a ocenili nielen Afričania a skutoční priatelia Afriky, ale dokonca aj niektorí členovia vedeckej obce. -sg-

Stretnutie na tému „Koniec života“ v Ríme

Taliansko (21. apríla, RV) – „Kedy sa končí život?“ – to bola téma pondelňajšieho stretnutia v Lateránskej bazilike v Ríme. Bolo ďalším zo série stretnutí s názvom „Dialógy v katedrále“. Prítomní si kládli otázky o konci života a aj o tom, aký život tu máme na mysli a o tom, či môže vôbec zákon štátu zasahovať do tejto oblasti. Hovorili o tom najmä po medializovanom prípade „Eluany Englarovej“ a snahách talianskeho senátu schváliť návrh zákona o „konci života“.

Predseda Pápežskej akadémie pre život Mons. Rino Fisichela vyzval ku smerovaniu k „spoločnej vízii“, ktorá by do tejto problematiky vniesla vytúžený pokoj. V tejto oblasti vyzdvihol potrebu aktívnej účasti Cirkvi, a jej „právo hovoriť na túto tému“. Ako v tejto súvislosti povedala predsedníčka asociácie Veda a život Mária Luisa Di Pietrová, „téma o konci života“ rozdeľuje aj vedeckú obec a dodala: „Odpoveďou je pokračovať v starostlivosti o chorého, postarať sa o globálnosť človeka, aj tam, kde viac nie je možné uzdravenie. A jeho rodinu nemôžeme nechať osamotenú, pretože tam kde je strach, je samota, tam kde je opustenie, sa môžu šíriť aj myšlienky odmietania v súvislosti so životom.“ -sg-

„Mimoriadna zbierka“ pre ľudí postihnutých zemetrasením

Taliansko (20. apríla, RV) – Konferencia biskupov Talianska vyhlásila v Taliansku na včerajší deň mimoriadnu zbierku pre ľudí postihnutých zemetrasením. Zapojilo sa do nej 26 tisíc talianskych farností. Vyzbierané peniaze poputujú ľudom v postihnutých oblastiach a budú tiež určené na obnovu škôl, spoločenských a mládežníckych centier a pod.

Ako povedal riaditeľ Národnej kancelárie pre spoločenské dorozumievacie prostriedky Konferencie biskupov Talianska páter Domenico Pompili:

„Verím, že solidarita medzi ľuďmi bude pokračovať, ľudia by mali mať väčšiu túžbu si navzájom pomáhať. Okrem aktivít finančnej podpory, je samozrejme dôležité aj podporovať ľudí ľudsky a duchovne. Pretože popri materiálnej pomoci, je treba ponúknuť aj pomoc osobnú, aby tieto ťažké chvíle zvládli.“ -mp-

Konferencia o univerzitetnej pastorácii v Európe za účasti Slovenska

V dňoch 17- 20. apríla 2009 sa vo švédскеj Upsale konala konferencia o univerzitetnej pastorácii v Európe, na ktorej sa zúčastnil Žilinský biskup Mons. Tomáš Galis, predseda rady pre mládež a Univerzity pri KBS a národný delegát pastorácie na univerzitách P. Ján Štefanec SVD, správca UPeCe sv. Jozefa Freinademetza v Bratislave.

Na konferencii, kde sa zúčastnilo 23 zástupcov jednotlivých krajín sa rokovalo o nasledujúcich témach a projektoch: Výsledky a perspektívy rímskeho sympózia pri príležitosti slávenia jubilea sv. Pavla, univerzitná pastorácia vo Švédsku a škandinávskych krajinách, príprava celoeurópskeho stretnutia univerzitných študentov so Sv. Ocom v Ríme 6. - 12. júla 2009, príprava stretnutia zodpovedných zástupcov jednotlivých biskupských konferencií - biskupov - v januári 2011 v Mníchove na tému dôležitosť pastorácie na univerzitách a tiež príprava formačného seminára pre univerzitných kaplánov v spolupráci s radou európskych biskupských konferencií a kongregáciou pre katolícku výchovu. Hlavnú tému stretnutia predniesol prof. Enrico dal Covolo SDB pod názvom Noví emauzskí učenici - byť kresťanmi na univerzite dnes. Konferenciu viedol biskup Marek Jedraszewski z Poľska a Msg. Lorenzo Leuzzi z Ríma. Ján Štefanec SVD

Križ Svetových dní mládeže - znamenie „nového života“ pre tento svet

Taliansko (23. apríla, RV) – Včera na záver generálnej audiencie Benedikta XVI. na Námestí sv. Petra pozdravil Svätý Otec špeciálne mládež z Medzinárodného centra mladých Svätého Vavrinca v Ríme, ktorí si včera pripomenuli 25. výročie od vtedy, čo pápež Ján Pavol II. 22. apríla 1984, zveril mladým sveta križ so slovami:

„Prineste ho svetu ako znamenie lásky Pána Ježiša pre ľudstvo a ohlasujte všetkým, že iba v Zmŕtvychvstalom Kristovi je spása a oslobodenie.“

Na tieto slová nadviazal aj vo svojej homílii hlavný zodpovedný za Sekciu mládeže Pápežskej rady pre laikov, páter Eric Jacquinet, ktorý včera počas slávenia svätej omše v Medzinárodnom centre mladých Svätého Vavrinca v Ríme, spomenul význam križa Svetových dní mládeže:

„Môže sa to zdať trochu zvláštne, ako v týchto dvoch prekrížených kusoch dreva môže byť taká veľká sila, že všetci tí, ktorí ho dokázali prijať, s

vierou a dôverou v Ježiša, dostali milosť útechy a pokoja....Pretože tento križ nie je len vonkajším znamením, ale je aj darom, ktorý chce dať Pán každému z nás do nášho srdca.

Aby sme – ako povedal francúzsky kňaz - tak dokázali odpovedať na volanie Jána Pavla II., ktorý nás žiadal priniesť tento križ do sveta. A chápeme, ako dodal páter Eric Jacquinet na záver, že je veľmi jednoduchým prostriedkom kráčania do srdca viery – teda k Bohu, ktorý daroval život svojmu Synovi a my teraz chceme tento dar darovať svetu, ktorý potrebuje mať novú nádej, nádej na nový život.“ -mp-

„Pochodeň pokoja“ na maratónе Svätá zem - Rím

Izrael (23. apríla, RV) – Vo štvrtok sa začal vo Svätej zemi tradičný betlehensko – jeruzalemský maratón pokoja, zorganizovaný Športovou nadáciou Jána Pavla II., v spolupráci medzi inými, s Pápežskou radou pre laikov, Konferenciou biskupov Talianska a Športovým centrom Talianska.

Iniciatíva spadá pod jednu z udalostí Roku sv. Pavla, kde prvou etapou je práve Svätá zem, odkiaľ sa bude niesť „pochodeň pokoja“ do Grécka, Malty, Talianska, a nakoniec sa zavŕši 27. mája na Námestí sv. Petra veľkým pozdravom Svätého Otca. Bližšie o jeho význame sa pre Vatikánsky Rozhlas vyjadril, hlavný sekretár Športového centra, Daniele Pasquini:

„Tento rok bude mať maratón jeden špeciálny moment...Prvý krát sa bude v behu niesť pochodeň pokoja, ktorá je nasledovaním stôp sv. Pavla: zo Svätej Zeme do Grécka, potom do Malty a na Sicíliu a nakoniec sa ukončí v Ríme, kde nás privíta Svätý Otec, aby požehnal pochodeň pokoja.“ A ako ďalej dodáva, ich prítomnosť vo Svätej zemi, je zároveň prípravnou „pôdou pre nastávajúcu návštevu Svätého Otca. A to robíme jednoduchým športovým gestom, ktorým je tento beh.“ -mp-

V Írsku rastie počet veriacich v kostoloch

Írsko (23. apríla, CNS) – Mnoho írskych farností hlási za posledné mesiace nárast návštevnosti svätých omší, pričom v niektorých farnostiach sa tento počet vyšplhal až na takmer 30 percent. Podľa biskupa Josepha Duffyho z Clogheru v severnom Írsku, kostoly nenavštevujú iba starší ľudia, ale prichádza aj „mnoho mladých rodín, ktoré do kostola predtým nechodili, ale teraz sa tam vracajú.“

Biskup Duffy spája zvýšenú návštevnosť kostolov s čoraz viac sa prehlbujúcou ekonomickou krízou, ktorá dostáva do veľkých ťažkostí aj írsku ekonomiku. V krajine denne prichádza o prácu približne tisíc ľudí.

„Ľudia vidia potrebu hlbších hodnôt, ktoré vedú k hľadaniu duchovných hodnôt...Po prvýkrát v živote prežívajú hlbokú krízu,“ hovorí biskup Duffy a dodáva „rýchlosť tohto ekonomického kolapsu je tak prudká, že to na druhej strane dáva ľuďom čas na to, aby sa zastavili a hľadali, prirodzene tak nachádzajú domov tým, že sa vracajú do kostolov.“

-mf-

Biskupi San Salvádu: „Ak je oslabené manželstvo, postihne to rodinu a spoločnosť“

Salvádor (21. apríla, RV) – „Keď sa oslabí manželstvo, oslabí sa aj rodina teda aj spoločnosť“ – povedal arcibiskup San Salvadoru Mons. José Luis Escobar vo svojom prehlásení na Ústavodarnom národnom zhromaždení, ktoré rokuje o návrhu, týkajúcom sa ochrany manželstva heterosexuálnych párov. V týchto dňoch totiž tamojšie zhromaždenie diskutuje o návrhoch zlegalizovať aj homosexuálne zväzky.

Mons. Escobar na zasadnutí Národného zhromaždenia získal 200 tisíc podpisov za podporu schválenia reformy, ktorá presadzuje výlučne heterosexuálne manželské zväzky. Ako dodáva, nejde „o právny princíp, ktorý by bol namierený proti niekomu, nejde tu o zakazovanie, ale o záchranu prirodzenosti manželstva ako takej, o obranu jeho poslania a funkcie v spoločnosti.“

-mp-

Utrpenie kresťanov v Iraku pokračuje

Irak (22. apríla, RV) – Napriek relatívnemu zlepšeniu situácie v Iraku, pokračujú násilnosti páchané na kresťanoch. Ďalšími obeťami sú traja kresťania, ktorí boli usmrtení minulú nedeľu. Zranení boli aj ďalší veriaci z Bagdadu, medzi nimi dokonca len sedemročné dieťa.

Kresťanské spoločenstvá žijú na území súčasného Iraku od prvých dní vzniku kresťanstva. Utečenci podávajú svedectvá o hrôzach znásilňovania, nútených konverziách a popravách. Pred tým, než sú násilne vyhnaní z domov, dostávajú mnohí z nich listy od islamských teroristov, v ktorých sa im vyhrážajú, že zabijú ich aj ich rodiny. Tieto okolnosti nakoniec vedú desiatky tisícov kresťanov k tomu, aby opustili krajinu.

Pred pár dňami izraelský viceprezident Abdul Mahdi, povzbudil a vyzýval kresťanskú menšinu, aby napriek tejto ťažkej situácii, krajinu neopúšťali. Ďalej poprosil o pomoc Medzinárodné spoločenstvo.

Pripomeňme, že 200 tisíc z 800 tisíc kresťanov, ktorí žili v Iraku pred II. „Golfskou vojnou“ boli donútení opustiť krajinu.

-mp-

V Číne zomrel kňaz František Tan Tiande väzený 30 rokov za vieru

Čína (24. apríla, RV) – Vo štvrtok zomrel v Číne vo veku 93 rokov kňaz František Tan Tiande, jedna z najznámejších a najväznejších osobností v diecéze Guangzhou, ktorý strávil 30 rokov vo väzení, avšak nikdy nestratil radosť z viery.

Otec Tiande bol vysvätený za kňaza v roku 1941 a v roku 1953 bol za svoju vieru uväznený a poslaný do tábora na nútené práce. Bol odsúdený na doživotie, ale vďaka svojej mierumilovnej povahe mu zmiernili trest. Zanechal po sebe veľmi pôsobivý diár spomienok, kde spomína na dlhé desaťročia svojho utrpenia, a ktorý sa dočkal aj knižného vydania.

„Ľudia by sa mohli pýtať – ako napísal otec Tiande – ako som vôbec mohol prežiť v takých strašných podmienkach. Pre toho, kto neverí, je to záhada. Ale pre toho kto verí, je to vôľa Božia.“

Ďalej popisuje, ako sa musel dlhú dobu živiť divými rastlinami a kôrou zo stromov, ako aj zblýska poznal brutalitu svojich spoločníkov. Ako dodal:

„Niekoľkokrát som rozmýšľal, že odidem z tohto života. Ale v kľúčovom okamihu som vždy zbadal Ježiša na kríži, ako na mňa milostivo hľadí a akoby som počul jeho slová: „Ó muž malej viery! Pochybuješ azda o tom, že ťa milujem?“ Potom františkánsky si páter spomína na tresty, ktoré musel podstupovať za to, keď sa prežehnal:

„Mal som strach, že zabudnem na to, že všetko prichádza z rúk Božích, a že všetko je znamením lásky, že všetko mi bolo darované, aby som sa stal človekom, ktorý bude vedieť milovať“ – hovorieval.

V roku 1983 bol páter Tan Tiande prepustený a bol mu dovolený návrat do Guangzhou, kde pôsobil ako kňaz v miestnej katedrále, milovaný všetkými – tak kresťanmi, ako aj nekresťanmi.

-mp-

Benedikt XVI. vymenoval nového Trnavského arcibiskupa

Svätý Otec Benedikt XVI. prijal v sobotu 18. apríla 2009, zrieknutie sa úradu trnavského arcibiskupa Mons. Jána Sokola z dôvodu dosiahnutia veku 75 rokov, v súlade s Kán. 401 Kódexu kánonického práva.

Za nového trnavského arcibiskupa vymenoval otca Róberta Bezáka, CSsR, doterajšieho správcu farnosti Radvaň v Banskobystrickej diecéze.

Životopis pátra Róberta Bezáka, CSsR

Páter Róbert Bezák sa narodil v Handlovej (diecéza Banská Bystrica) 1. marca 1960.

Po základnej škole pokračoval v štúdiách na gymnáziu v Prievidzi, kde zmaturoval v roku 1979. Následne študoval na teologickej fakulte v Bratislave a počas štúdií prijal rehoľnú formáciu v Kongregácii najsvätejšieho Vykupiteľa – Redemptoristov, kde v roku 1983 zložil aj celoživotné rehoľné sľuby.

Bol vysvätený za kňaza 14. júna 1984 v Banskej Bystrici biskupom Mons. Jozefom Ferancom.

Po kňazskej ordinácii zastával nasledujúce posty:

1984 – 1985 kaplán vo farnosti Brezno

1986 – 1987 základná vojenská služba

1988 kaplán v Detve, kaplán v Žiari nad Hronom, farský administrátor v Sklených Tepliciach

1989 farský administrátor v Tužine

1990 farský administrátor v Uľanke

1990 – 1993 Akadémia Alfonsiana v Ríme pre postgraduálne štúdiá v morálnej teológii

1993 – 2005 viceprovinciál rímskokatolíckej viceprovincie Redemptoristov na Slovensku

1996 – 2002 predseda Konferencie vyšších rehoľných predstavených na Slovensku

1993 – 2005 vyučujúci morálnu teológiu na teologickom inštitúte v Badíne (Banská Bystrica) a na Aloisiane, teologickej fakulte Trnavskej univerzity

2005 – 2008 farský administrátor mariánskeho pútnického miesta, baziliky minor, na Starých Horách

2008 farský administrátor v Radvani, Banská Bystrica, predstavený spoločenstva Redemptoristov v Radvani, Banská Bystrica, vikár viceprovinciála rímskokatolíckej viceprovincie Redemptoristov v Bratislave.

TK KBS

snímka Peter Zimen

Spomienka na 4. výročie zvolenia Benedikta XVI. za pápeža v bratislavskej Katedrále sv. Martina

Katedrála sv. Martina v Bratislave sa 21. apríla o 17:00 hodine zaplnila biskupmi, kňazmi a veriacimi, ktorí si prišli spoločne pripomenúť 4. výročie zvolenia pápeža Benedikta XVI. za hlavu Katolíckej cirkvi. Hlavným celebrantom slávnostnej svätej omše, na ktorej sa prítomným prihovril aj apoštolský nuncius na Slovensku Mons. Mario Giordana, bol bratislavský arcibiskup-metropolita Mons. Stanislav Zvolenský. Podľa jeho slov je to osobitná príležitosť poskytnúť Svätému Otcovi tú najvyššiu podporu v podobe modlitby cez svätú omšu: „Bol to pre mňa veľmi silný zážitok spoločenstva Cirkvi, modliacej sa za svojho pastiera.“

V homílii sa prítomným prihovril predseda KBS a spišský diecézny biskup Mons. František Tondra. Inšpiroval sa encyklikou pápeža Benedikta XVI. o nádeji – „Spe salvi“. Ako uviedol, „byť pápežom je dobrodením pre Cirkev a celý svet, je to však veľká úloha – posilňovať vo viere. V dogmatike definujeme vieru ako súhlas rozumu so zjavenými pravdami. To sa však nerozumie len na teoretickej rovine... Ide o súhlas celého človeka ako takého, súhlas jeho bytia i žitia. A tak viera sa nevyhnutne prejavuje aj ako nádej.“ Podľa Mons. Tondru je základom nádeje Boh, ktorý „má ľudskú tvár a ktorý nás miloval až do krajnosti, každého jednotlivca, i ľudstvo ako celok.“ Povzbudil všetkých k tomu, aby naša nádej nebola iba pasívnym očakávaním Božieho daru, ale aby nás povzbudila k činnosti podľa pápežových slov o tom, že „každé vážne a správne konanie je aktívnou nádejou“ (Ss, 35). „Naším úsilím teda máme prispieť k tomu, aby sa svet stal jasnejším a ľudskejším. Tak sa otvoria dvere aj pre krajšiu budúcnosť,“ dodal predseda KBS.

Počas štyroch rokov svojho doterajšieho pontifikátu absolvoval Svätý Otec 11 medzinárodných apoštolských ciest, 12 pastoračných ciest v Taliansku, napísal dve encykliky, apoštolskú exhortáciu o Eucharistii, knihu Ježiš Nazaretský, stovky úvah, príhovorov, listov, posolstiev, či homílií.

Dana Jacečková

Svätý Otec poďakoval slovenským biskupom

Substitút sekcie pre všeobecné záležitosti Vatikánskeho štátneho sekretariátu Mons. Fernando Filoni zaslal v mene Svätého Otca list predsedovi KBS Mons. Františkovi Tondrovi. Poďakoval v ňom za list Konferencie biskupov Slovenska, v ktorom mu cirkevní predstavitelia vyjadrujú svoju solidaritu a blízkosť v súvislosti s opatreniami týkajúcimi sa Bratstva svätého Pia X., aj za spomienku pri príležitosti jeho narodenín a výročia voľby na Petrov Stolec a za svedectvo vernosti Učiteľskému úradu. **TK KBS**

Arcibiskup Zvolenský požehnal nemocničnú kaplnku

Vo štvrtok 23. apríla 2009 popoludní požehnal bratislavský arcibiskup Mons. Stanislav Zvolenský Kaplnku Matky ustavičnej pomoci v Detskej fakultnej nemocnici s poliklinikou na bratislavských Kramároch.

V rámci svätej omše sa prítomným prihovril rozjímajúc o prostredí nemocnice, kde lekári obetujú svoje talenty na zmiernenie utrpenia a kde rodičia sprevádzajú svoje trpiace deti. Myšlienky o utrpení nevinných rozvinul na pozadí biblických žalmov, textov proroka Izaiáša i postáv Jóba a Ježiša Krista.

Pripomenul dôležitú pomoc Panny Márie ako Matky ustavičnej pomoci, stále pripravenej orodovať za trpiacich. Táto jej zasvätená kaplnka je veľmi užitočným tichým miestom na rozjímanie a sústredenie, keď človek spoznáva Božiu dobrotu a naberá silu veriť v očistnú silu utrpenia. **Jozef Hal'ko**

Arcibiskup privítal mladých ľudí

„Majte odvahu byť svedkami Krista!“ týmito slovami apeloval arcibiskup Alojz Tkáč na mládež Košickej arcidiecézy pri príležitosti Arcidiecézneho stretnutia mládeže, ktoré sa konalo 18. apríla v Prešove. Vyše 3 000 mladých ľudí zaplnilo Mestskú športovú halu, aby sa zamýšľalo nad citátom sv. Pavla, ktorý v liste Timotejovi napísal: „Máme nádej v živého Boha.“ Arcibiskup Tkáč ďalej mladým povedal: „Všímajme si, čo vraví pápež Benedikt XVI. On neustále zdôrazňuje dôstojnosť človeka. Vnímajte taktiež posvätnosť manželského zväzku!“ Na záver sv. omše, pri ktorej okrem iného boli prinesené ručne prepísané listy sv. Pavla mladými Košickej arcidiecézy, arcibiskup odovzdal certifikáty 26 absolventom animátorskej školy. Po sv. omši sa účastníkom stretnutia prihovril Mário Tomášik zo Spoločenstva pri Dóme

sv. Martina v Bratislave. Po krátkej prestávke bolo mladým ponúknutých viac ako 30 workshopov. V nich mali možnosť nielen diskutovať na témy vzťahov, misií, závislosti, ale taktiež sa im vytvoril priestor pre loptové hry, tvorivé dielne, či minikurz salsy. Po 15. hodine, po modlitbe k Božiemu milosrdenstvu, patrilo pódium mladým talentom. Najväčší aplauz však zožal čerstvý otec Martin Husovský, líder kapely Komajota. Ten nielenže zaujal svojou hudbou a spevom, ale aj svedectvom o kráse manželstva a rodičovstva posilnené radosťou lídra Komajoty, ktorému sa práve tento deň narodil prvorođený syn. Do tejto skvelej atmosféry vstúpila gospelová kapela Križiáci, ktorá koncertom roztancovala mladých a s úsmevom a radosťou ich vyslala odovzdať nádej do svojich domovov.

Arcidiecézne stretnutie mládeže je každoročne sa opakujúce podujatie, ktoré má za úlohu nielen vytvoriť priestor pre stretnutie biskupa so svojou mládežou, ale taktiež zrozumiteľným jazykom pre mladého človeka, zjaviť pravdy viery mladej generácii. Podujatie pripraví lo **Jozef Kozák**

Vladyka Milan Chatur na Spiši

Tretí víkend po Pasche strávi vladyka Milan Chatur, košický eparcha, medzi veriacimi na Spiši. V sobotu 25. 4. 2009 o 10.00 hod bude sláviť archijerejskú sv. liturgiu vo farskom chráme sv. Juraja veľkomočeníka v Slovinkách. Táto liturgia zavŕši jubilejný rok, vyhlásený pri príležitosti dvestoročnice farského chrámu a na záver vladyka udelí pápežské požehnanie. Moleben k sv. Jurajovi, obchod okolo chrámu, myrovanie a agapé bude dôstojným vyvrcholením tohto milostivého času.

Farnosť Poráč privíta košického eparchu v nedeľu 26. 4. 2009. Slávnostná archijerejská liturgia začne o 10.00 hod v chráme sv. veľkomočeníka Dimitrija. Táto bohoslužba bude poslednou pred celkovou generálnou opravou interiéru, tohto, takmer 233 ročného chrámu, ktorá potrvá približne dva až tri roky. Popoludní na 14.30 h v Kultúrnom dome Poráč, Gréckokatolícka cirkev farnosť Poráč spolu so Spišským osvetovým strediskom v SNV a Obcou Poráč pripravili prehliadku speváckych zborov - Sakrálna pieseň východného obradu – Poráč 2009 - Hospodi pomiluj, na ktorej vystúpia: Spevácky zbor sv. Romana Sladkopevca Prešov, Zbor sv. Cyrila a Metoda pri Katedrálom chráme Narodenia Presv. Bohorodičky Košice, Gréckokatolícky chrámový zbor Megalinarion Spišská Nová Ves, Kňazský zbor Košickej eparchie Košice, Ženský spevácky zbor Dimitrios Poráč, ktorý oslávi desaťročnicu svojho založenia a účinkovania pod vedením o. Milana Gábora. Ako vzácny zahraničný hosť vystúpi ukrajinský Katedrálny chrámový zbor z Užhorodu **Jaroslav Štefanko**

Zomrel kňaz František Žák

Dňa 19. apríla 2009 ráno na Nedeľu Božieho milosrdenstva zomrel v Bratislave vo veku 90 rokov Mons. ThDr. František Žák.

Narodil sa 29. marca 1919 v Lakšárskej Novej Vsi, na kňaza bol vysvätený 27. júna 1943. Kaplánom bol od roku 1943 v Dolnej Strede nad Váhom, od roku 1946 v Bratislave - Rači, od roku 1947 v Čachticiach, kde bol od roku 1954 aj administrátorom farnosti. Od roku 1959 pôsobil v Sokolovciach, potom od roku 1970 plných 19 rokov ako špirituál kňazského seminára v Bratislave. Správcom kostola sv. Ladislava v Bratislave bol od roku 1989 a administrátorom farnosti v Jarovciach od roku 1990. Správcom kostola a nemocnice Milosrdných bratov sa stal 1. októbra 2001.

Pohrebná omša za zosnulého sa konala v Katedrále svätého Martina 22.4.2009, pohreb sa uskutočnil v ten istý deň o 15.00 v jeho rodisku, v Lakšárskej Novej Vsi.

Jozef Hal'ko

Dom Božieho milosrdenstva - dieťa diecéznej synody slávi rok

Rok sociálneho pôsobenia Domu Božieho milosrdenstva si v nedeľu 19. apríla pripomenuli obyvatelia, pracovníci a Farnosť Božieho milosrdenstva v Banskej Bystrici - Belvederi. Vo farskom kostole o 15.00 h. celebraval dekan Ján Krajčík so správcom farnosti a ďalšími kňazmi slávnostnú bohoslužbu. Riaditeľ Domu Božieho milosrdenstva Štefan Paľúch vykonával počas svätej omše diakonskú službu. Správca farnosti Radoslav Bujdoš ďakoval za podporu mnohých, vďaka ktorým má Dom Božieho milosrdenstva za sebou prvý rok sociálneho a duchovného pôsobenia.

Správca farnosti na prvom mieste poďakoval Mons. Rudolfovi Balážovi, banskobystrickému diecéznemu biskupovi, bez ktorého by dielo nevzniklo. Vďaka vyjadril zamestnancom miestneho hospicu, domu sociálnych služieb, domu dôchodcov a materskej školy. Tiež poďakoval rehoľnému spoločenstvu sociálnych sestier a dobrodincom či sponzorom z radov verejnosti, ktorí vytrvalo a rôznymi spôsobmi podporujú sociálno zdravotnícky komplex. Kapacita jeho zariadení je v súčasnosti naplnená na sto percent. Ako uviedol riaditeľ MUDr. Paľúch, v hospici poskytujú starostlivosť šestnástim pacientom, v dome sociálnych služieb býva štyridsaťdva obyvateľov. Kapacitne je naplnená aj miestna materská škola, ktorá je súčasťou základnej cirkevnej školy Štefana Moysesu v Banskej Bystrici. Riaditeľ zdôraznil, že bez dobrého kolektívu ľudí, ktorí v sociálno-zdravotníckom komplexe slúžia a starajú sa o jeho obyvateľov, by nemohol nič urobiť.

Dom Božieho milosrdenstva, ktorý otvoril a požehnal banskobystrický diecézny biskup Rudolf Baláž v apríli 2008, je jedným z uzáverov diecéznej synody. Jeho existencia a poslanie je byť školou praktizovanej lásky pre diecézne spoločenstvo, ku ktorej v slávnostnej homílii vyzval aj banskobystrický dekan Mons. Ján Krajčík. Veriacich pozval k praktizovaniu milosrdenstva po tom, ako si ho sami budú v modlitbách vyprosovať od milosrdného Krista. Povzbudil ich k šíreniu veľkonočného pokoja a radosti, ktoré sú tiež darom Zmŕtvychvstalého Pána. Farské spoločenstvo, priatelia a obyvatelia Domu Božieho milosrdenstva po eucharistickej slávnosti pokračovali neformálnou časťou stretnutia spojenou s agapé v priestoroch komplexu.

Zuzana Juhaniaková

Kresťan v dnešnej nemocnici

V sobotu 18. apríla 2009 sa už po štvrtý krát v Martine uskutočnila konferencia s názvom Kresťan v dnešnej nemocnici. Jej organizátori, Rada pre pastoračiu v zdravotníctve pri KBS a martinská nemocničná duchovná služba, vybrali za tému tohtoročného stretnutia postoj Kresťana – zdravotníka v profesijnej praxi. Na podujatí sa zúčastnilo okolo 170 účastníkov, medzi ktorými boli duchovní, lekári, sestry, ošetrovatelia i dobrovoľníci pracujúci v nemocniciach na celom Slovensku.

Program sa začal svätou omšou, ktorú vo farskom Kostole sv. Martina celebraval Mons. Štefan Sečka, spišský pomocný biskup a predseda Rady pre pastoračiu v zdravotníctve pri KBS. V homílii otec biskup povzbudil prítomných, aby boli na svojich pracoviskách živými svedkami Kristovho zmŕtvychvstania v každom svojom postoji, slove, čine i geste, ktoré adresujú nielen svojim kolegom – zdravotníkom, ale predovšetkým pacientom, v ktorých majú tiež spoznať svojho trpiaceho Pána.

Podujatie pokračovalo v priestoroch veľkej zasadačky Mestského úradu v Martine dvomi blokmi odborných prednášok, z ktorých vzišli mnohé podnetné myšlienky do diskusie. V nej dominovali praktické otázky zodpovednosti pri činoch s morálnymi výhradami a s nimi spojené uplatňovanie výhrady vo svedomí v zdravotníctve. Okrem toho sa účastníci konferencie zaoberali aj psychosociálnymi otázkami v onkológii, komunikáciou s pacientom v bezvedomí, prevenciou stresu, postojom zdravotníkov k Bohu a motiváciou v zdravotníctve. Prítomných pozdravila aj poslankyňa Európskeho parlamentu MUDr. Anna Záborská. V diskusii s príspevkom vystúpil aj držiteľ Rádu sv. Gregora Veľkého prof. Rudolf Pullman.

Výstupy z konferencie sú zvukovo zachytené na CD MP3 prehrávačoch (cena 1ks/2eur), ktoré si záujemci môžu objednať na mailovej adrese: mariakocis@yahoo.com.

Michal Válka

Na pohrebe dona Heribana si biskupi i eurokomisár vypočuli jeho vlastnú pieseň

(Šelpice 24. apríla 2009) – Traja biskupi z Trnavy, vedúci prezidentskej kancelárie, i eurokomisár vzdali v Šelpiciach úctu zosnulému profesorovi biblických vied donovi Jozefovi Heribanovi.

Na pohrebných obradoch vo štvrtok 23. apríla popoludní, ktorým predsedal trnavský apoštolský administrátor Mons. Ján Sokol, sa zúčastnili aj emeritní biskupi Mons. Dominik Tóth a Mons. Štefan Vrablec. Prítomných bolo vyše päťdesiat kňazov z diecéz i viacerých reholí a mnoho rehoľných sestier. Medzi veriacimi bol aj slovenský eurokomisár Ján Figel', vedúci kancelárie prezidenta Slovenskej republiky prof. Milan Čič, primátor mesta Trnava Štefan Bošnják i bývalá veľvyslankyňa Slovenska pri Svätej Stolicy Dagmar Babčanová.

„Pán profesor, chcem Vám poďakovať ... za osobné priateľstvo ...“ vyznal s pohnutím Mons. Ján Sokol pri rozlúčkových slovách na záver svätej omše. Vo svojej kázni označil dona Jozefa Heribana za veľkú osobnosť Cirkvi i slovenského národa. Za biblistov pozdravil prítomných a vzdal úctu zosnulému dekan južného Bratislavského dekanátu Jozef Jančovič. Provinciál saleziánov don Karol Maník vyzdvihol skromnosť a úctivosť, ktorú tento zosnulý salezián prejavoval pri všetkých stretaniach s ľuďmi.

Pred vložením urny do hrobu si ešte šelpickí veriaci pripomenuli živý hlas svojho rodáka z nahrávky spred dvoch rokov, keď pri udelení čestného občianstva Šelpic zaspieval o svojej rodnej dedine pieseň, ktorú sám zložil. **Rastislav Hamráček**

Zasadal Výbor Spolku sv. Vojtecha

V Trnave sa pri príležitosti nastávajúceho sviatku sv. Vojtecha v utorok 21. apríla zišiel na pravidelnom rokovaní Výbor Spolku sv. Vojtecha. Slávnostnú sv. omšu ku cti patróna spolku celebroidal a príležitostnú homíliu povedal predseda SSV, pomocný biskup trnavský Mons. Ján Orosch. V homílii vyzdvihol sv. Vojtecha ako muža, ktorý spájal v nepriaznivej dobe národy svojou evanjelizačnou činnosťou. O biskup spolu s koncelebrujúcimi kňazmi, členmi Výboru SSV obetovali sv. omšu za živých i mŕtvych členov SSV, ako to ukladajú Stanovy SSV každému kňazovi raz v roku okolo sviatku sv. Vojtecha odslúžiť sv. omšu za členov spolku. Po sv. omši a prezentácii členov Výboru začalo rokovanie Výboru SSV. Na programe rokovania bolo schválenie účtovných závierok za rok 2008

v SSV, občianske združenie a SSV – Vojtech spol. s r. o. Riaditeľ SSV informoval členov Výboru o nadchádzajúcich oslavách pri príležitosti 160 výročia založenia Katolíckych novín, ktoré sa uskutočnia v predvečer slávenia Svetového dňa spoločenských komunikačných prostriedkov 23. mája 2009 v Trnave. Na oslavách sa zúčastnia aj TK KBS, Rádio Lumen a Televízia Lux. Oslavy vyvrcholia slávnostnou sv. omšou vo františkánskom kostole o 18. hodine. Po informácií o stave členstva, ktoré dosahuje bezmála 110 000 členov, Výbor sa zaoberal aj otázkami ako sú vydanie podielových kníh a Pútnika svätovojtešského a obnovou členskej základne. Slávnostne zasadnutie Výboru SSV bolo ukončené spomienkou na zosnulého prof. Jozefa Heribana, ktorý bol autorom úvodov do slovenských vydaní Svätého písma. **Daniel Dian**

Vzdelávanie učiteliek cirkevných materských škôl na Slovensku

V dňoch 20. až 22. apríla 2009 sa v Lietave (okr. Žilina) uskutočnil seminár pre 25 učiteliek cirkevných materských škôl s názvom: „Kompetencie detí predškolského veku ako edukačné ciele predprimárnej edukácie“, ktorého garantom bola PaedDr. Soňa Kikušová, CSc. Počas týchto dní sa prítomní zaoberali tvorbou školského vzdelávacieho programu a plánov v súlade s aktuálnou legislatívou. Vymieňali si skúsenosti zo života jednotlivých škôl a dohodli sa na ďalšej spolupráci v oblasti vzdelávania. Stretnutie prinieslo nové podnety a nápady pre prácu s deťmi a obohatilo účastníkov o nové skúsenosti v oblasti predškolskej edukácie.

sr. Damiána, FDC

Web stránka Farnosti sv. Michala archanjela v Banskej Bystrici

Rímskokatolícka farnosť sv. Michala, archanjela v Banskej Bystrici – Fončorde spustila od apríla 2009 svoju novú web stránku. Farnosť patrí medzi mladé farské spoločenstvá, (vznikla v roku 1996 odčlenením z farnosti Banská Bystrica – Radvaň) a prebieha v nej čulý náboženský život. Návštevníci v obsahu novej internetovej stránky nájdu aktuálne oznamy, fotografie z rozličných podujatí, praktické informácie o kňazoch i fungovaní farského úradu, ako aj on-line verziu farského časopisu Fončordák. Adresa: www.foncorda.fara.sk **Michal Válka**

Vedecká konferencia systematickej filozofie v Spišskej Kapitule

Vo veľkej aule Kňazského seminára biskupa Jána Vojtaššáka v Spišskej Kapitule sa 17. apríla predpoludním uskutočnila vedecká konferencia systematickej filozofie s názvom: Rozličné cesty hľadania pravdy vo filozofii v zmysle klasickej zásady SAPIENTIS EST ORDINARE. Organizátorom konferencie bol Teologický inštitút a Kňazský seminár biskupa Jána Vojtaššáka v Spišskej Kapitule.

Program konferencie otvoril svojim úvodným slovom prof. Ľubomír Stanček. Prvú prednášku na tému: Metamorfózy človeka prežívame skrze prizmu existencie, predniesol Dr. M. Gejdoš, ako druhý vystúpil Dr. M. Šefčík s prednáškou o apodiktických princípoch v sociálnej filozofii pápeža Pia XI., Dr. Ing. P. Hanisko predniesol príspevok na tému: Kozmologické predstavy vývoja vesmíru a ich koexistencia ako otázka fyziky i filozofie, Dr. J. Pramuka hovoril o historickej ceste k filozofickej teórii „creatio ex nihilo“. Druhý blok prednášok otvorila doc. V. Gažová prednáškou o Alcuinovom kultúrnom univerze, Bc. O. Sitár priblížil základné znaky metafyziky Jána Duna Scota, o metamorfózach sekularizácie hovorila doc. A. Kvasničková a Mgr. K. Plačková predniesla prednášku na tému: Gnozeologický pohľad do histórie prstovej abecedy, ako jeden z prostriedkov medziľudskej komunikácie a jej vplyv na činnosť niektorých mysliteľov z oblasti filozofie výchovy.

Konferencia sa niesla v duchu myšlienky Jána Pavla II.: „Skutočný filozof totiž nie je odborník, učenec, ale predovšetkým milovník pravdy.“

Na záver sa všetkým prítomným prihovril Dr. Marcel Šefčík slovami: „V dekrétu o kňazskej formácii Optatum totius sa píše: „Filozofické disciplíny nech sa podávajú tak, aby viedli seminaristov predovšetkým k dôkladnému a ucelenému poznaniu človeka, sveta a Boha, založenému na stále platnom filozofickom dedičstve, berúc pritom do úvahy postupný vývoj filozofického bádania.“

Vladimír Fedorek

Pamätný Deň nespravodlivo stíhaných v Pezinku

Konfederácia politických väzňov Slovenska / KPVS/ si v sobotu 18. apríla 2009 v Pezinku pripomenula pamätný deň SR - Deň nespravodlivo stíhaných, ktorý je spomienkou na tzv. Akciu

Kláštory z noci z 13. na 14. apríla 1950, počas ktorej bola násilne zrušená väčšina mužských kláštorov na Slovensku. Rehoľníci boli deportovaní do centralizačných kláštorov a ich predstavení a pre režim osobitne nebezpeční rehoľníci boli sústredení v internačnom kláštore v Pezinku, ktorý bol zriadený v kapucínskom kláštore. Už o niekoľko mesiacov boli predstavení presunutí do Báču a v Pezinku boli internovaní rehoľníci bohoslovci a klerici, ktorých tu chcel režim preškoliť, aby opustili svoju rehoľu. Mali sa buď oženiť alebo vstúpiť do seminára, ktorý mal v rukách štát. Všetci odolali, žiaden z nich nepodpísal vyhlásenie o výstupe z rehole.

Spomienková slávnosť v Pezinku sa začala pontifikálnou svätou omšou v kapucínskom Kostole Najsvätejšej Trojice, ktorú slávil trnavský pomocný biskup Mons. Ján Orosch, bratislavský grécko-katolícky eparcha Mons. Peter Rusnák a poslední žijúci kňazi, ktorí boli internovaní v Pezinku v roku 1950. Slávnostným kazateľom bol eparcha Peter Rusnák, na záver sa prítomným prihovril biskup Ján Orosch.

Po sv. omši sa pokračovalo pietnou spomienkou pri pamätnej tabuli na kláštore, ktorá je výstrahou pre budúce generácie. Konfederácia politických väzňov Slovenska ju osadila v roku 2001. Pri pamätnej tabuli sa prítomným prihovril Karol Noskovič, podpredseda KPVS a eparcha Mons. Peter Rusnák. K tabuli kládli kytice zástupcovia KPVS a Mesta Pezinok.

Na záver nasledovala modlitba za zosnulých internovaných kňazov a rehoľníkov a pieseň, ktorú si spievali internovaní rehoľníci bohoslovci v Pezinku: „Na ceste nášho života, keď svetlo hviezd vyháša, cez hrôzy, vlnobitia, ktože nás povedie? Mária, velebná krásna, hviezda na nebi jasná. Mária je nádej naša, sama nás povedie.“

Podujatie sa zakončilo seminárom v Pezinskom kultúrnom centre, kde si na internáciu v Pezinku zaspomínali priami účastníci: salezián don Alojz Ondrejka, jezuiti P. Karol Ďurček a P. Ferdiš Takáč a bývalý tešiteľ ThMgr. Emil Toma. Miestny rodák - salezián don Štefan Šilhár si zaspomínal na časy, keď pomáhal internovaným rehoľníkom a nosil im jedlo na prílepšenie, najmä domáce hrozno. Podpredseda KPVS – Oblastnej organizácie Malokarpatskej Stanislav Pátek predniesol svoje spomienky účastníka vzbury obyvateľov Pezinka proti zväzaniu rehoľníkov do kláštora 14. apríla 1950. Na záver sa prítomným prihovril predseda KPVS salezián don Anton Srholec. Prítomní obdržali spomienkovú príležitostnú publikáciu Internačný kláštor v Pezinku.

Peter Sandtner, KPVS